

Derfor skal der fra SF's side klart gives udtryk for, at vi støtter lovforslaget. Det er en god idé at få taget fat på det her område, der tilsyneladende er i rivende udvikling, så vi får opstillet nogle principper til beskyttelse af de uheldige købere, som lader sig fange af denne gode stemning.

Det kan godt være, der er enkelte detaljer i lovforslaget, der måske skal kigges lidt nærmere på, men grundlæggende synes SF, det er en ret god idé.

Tom Behnke (FP):

Barnepigementaliteten overskygger efterhånden ethvert forslag, der kommer fra regeringen. Dette socialdemokratiske pylresamfund, hvor man vil tage hånd om alt og alle i enhver situation livet igennem, kan vi ganske enkelt ikke støtte fra Fremskridtspartiets side.

Det er et forslag, hvor man vil have oplysningspligt, indeholdelsespligt, fortrydelsesret osv. osv. Det er som om, at næsten ligegyldig hvad man vælger her i livet, så skal man hundrede gange have lov til at fortryde og vælge om igen, og det skal endelig ikke koste én en eneste krone, at man valgte forkert. Det er nu engang sådan, at når vi lever i et frit samfund, hvor man har friheden til at vælge, så må man også tage konsekvensen af sit valg.

De eneste, som hele denne oplysningspligt eventuelt vil gavne, er de aviser og andre medier, der skal optage annoncerne, for, som det fremgår af forslaget, så skal der et hav af informationer med i annoncerne, og det vil selvfølgelig være indtægtsgivende for dem, der skal bringe annoncerne, men det vil sandelig også være udgiftskrævende for dem, som er nødt til at indrykke annoncerne, og dermed bare gøre det hele dyrere for dem, der i den sidste ende skal købe disse timeshareaftaler, og derfor er det selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Timeshare er en frivillig ordning; det er frivilligt, om man vil indgå en aftale om en timesharelejlighed. Det er endda sådan, at der er flere, som udbyder disse timesharekontrakter, og dermed kan man jo som forbruger vælge den udbyder, som lever op til de krav, man selv har til, hvad kontrakten skal indeholde, hvilke garantier der skal ligge, og hvis man ønsker at handle med én, hvor man har fortrydelsesret, ja, så må man finde en udbyder, der tilbyder præcis det i sin forretning, ellers må man lade være med at handle.

Det, der er sagen, er, at køberen må sikre sig, at den kontrakt, der bliver indgået, er god nok.

Det er ikke et spørgsmål om, at man her i Folketinget skal sidde og lave lovgivning om, hvordan disse regler skal være udformet. Det må være køberens pligt og ansvar at sikre sig, at kontrakten er korrekt udformet, og hvis man er så naiv, at man på en eller anden ferieø accepterer en kontrakt, der eventuelt er skrevet på græsk, hvor man ikke forstår et eneste ord, og hvor den er skrevet på bagsiden af et stykke brugt madpapir, så har man selv bedt om at blive snydt, og vi kan ikke her i Folketinget forhindre, hvis folk vil snydes. Det, vi kan, er at sikre, at borgerne i hvert fald har mulighed for at gennemskue, hvornår de bliver det, men ikke med det forslag her, hvor man altså vil lægge det hele i nogle meget faste rammer.

Køberen har friheden til at vælge, om vedkommende vil indgå en kontrakt, og i givet fald hvem man vil indgå kontrakten med, og når man har truffet sit valg, må man også tage konsekvensen af og ansvaret for valget. Der er overhovedet ingen grund til at lave yderligere lovregulering på det her område, for det er i forvejen reguleret via de almindelige bestemmelser i bl.a. straffeloven.

Vi har i Danmark i forvejen alt, alt for mange love og regler helt ned i petitesserne. Fremskridtspartiet kan kun stritte imod med arme og ben, og når vi når frem til en tredjebehandling, hvis forslaget når så langt, vil Fremskridtspartiet i hvert fald stemme imod.

Frank Aaen (EL):

Som bekendt er Enhedslisten imod Unionen og i alt væsentligt imod ting, der kommer dernedefra, men en gang imellem må sagligheden selvfølgelig få os til at bøje os lidt, og vi støtter det her forslag.

Poul Nødgaard (DF):

Det må jo tilskrives, at Enhedslisten ikke har læst forslaget minutøst igennem, for hvis man har det, vil man nok sige, at det er det, jeg forstår ved helt overflødig lovgivning.

Det, jeg godt vil bruge lidt af min taletid på, var Venstres repræsentant, hr. Oxdam, og De Konservatives hr. John Vinther, der faktisk ikke kan lide forslaget, men slutter med at sige, at da det er et direktivforslag, er det helt i orden. Jeg forstår ganske enkelt ikke holdningen. Vil det virkelig sige, man gør det op i, om det er et direktivforslag, og så går man ind for det, selv om man ikke bryder sig om det? Så skulle man via de systemer, som de to partier arbejder i i